

Številka: 1

Letnik: 26

Šolsko leto: 2023/2024

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Blanka Kojc

Naklada: 600 izvodov

Uredniški odbor: Katarina Peranić, Katarina Šeruga, Gabriel Pagliaruzzi, Zala Majerič, Marina Mohorko Korpar, Lana Vrabelj, Nina Kolmančič, Anej Gabrovec, Ivo Kancler, Nika Ivančič, Selina Breznik, Antoni Siwiak, Kevin Prosenjak

UVODNIK

Pa je za nami že prva polovica šolskega leta. O tem, kako naglo teče čas, smo že večkrat pisali, da pa se spreminjamo tudi ljudje in ves prostor, v katerem bivamo, pa mogoče malo manj. Kako nas zaznamuje prostor, so na krut način v zadnjih poletnih počitnicah pokazale številne ujme, ki so pustošile po Sloveniji. Spreminja pa se tudi tehnološka podoba sveta in otroci te dobe so postavljeni pred številne zahtevne izzive.

Prav zato je letošnja rdeča nit misel, ki nas vodi pri večini projektov in nas bo tudi v prihodnjih mesecih: *Ti si v redu, jaz sem v redu*. Pa še kako res je! Vsak od nas je pomemben! Vsak od nas prispeva kamenček v skupni mozaik! Če pa smo pri tem še drug do drugega sprejemajoči in prijazni, pa smo tako ali tako vsi veliki zmagovalci.

Veliko zmag prinaša tudi letošnja prva številka časopisa Lokvanj, ki je seveda nadgradnja in dopolnilo številnim objavam o pestrem dogajanju v šoli, ki jih najdete na spletni strani šole in h katerim ste prav tako vljudno vabljeni, da jih spremljate in prebirate. V tej številki pa ne spreglejte »fac«, ki izstopajo med učenci, intervjuja z gospo ravnateljico, predstavitev prvošolčkov, slovenskega tradicionalnega zajtrka, športnih in ekoaktivnosti in še in še ...

dr. David Bedrač, mentor časopisa

IZ VSEBINE:

UVODNIK.....	1
INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO	2
SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK	3
ŠOLSKI PROJEKT - JAZ SEM V REDU TI SI V REDU....	5
KULTURNA STRAN	6
ŠPORTNE STRANI	7

EKOSTRANI	12
TEHNIŠKE STRANI	13
NAŠI PRVOŠOLČKI	15
ŠOLA V NARAVI.....	17
TEKMOVANJE MALE SIVE CELICE.....	20

INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO

Letošnji moto šole je JAZ SEM V REDU TI SI V REDU. Vprašanje se kar samo ponuja – kako ste in kaj si mislite o našem letošnjem osrednjem motu?

Hvala za vprašanje. Jaz sem v redu, tako kot vsi, včasih bolj, včasih manj. Predvsem sem v redu takrat, kadar v šoli delo dobro teče in ni težav. Takrat sem sploh super!

Letošnji naslov projekta *Jaz sem v redu, ti si v redu*, ki ga je izbrala skupina učiteljev, je bil vsem predstavljen že v avgustu. Sama sem bila nad idejo navdušena, ker se mi zdi, da se v osnovni šoli moramo ukvarjati predvsem z medsebojnimi odnosi, s spoštovanjem in podpiranjem drug drugega. Če nam to uspeva, potem smo tudi v širšem smislu v redu in uspešni.

V sklopu tega projekta, te osrednje misli, se dogaja marsikaj. Ena od dejavnosti, ki smo jo izvedli po evakuaciji oktobra, je bila tudi človeška veriga, ki smo jo naredili okoli šole, tako da smo se vsi, učenci in učitelji, prijeli za roke in sklenili krog. Od kod ta zamisel?

Tudi človeško verigo so predlagale učiteljice v prej omenjeni ekipi. Ideja se mi je zdela zelo dobra in nadvse posrečena.

Predvsem simpatično mi je bilo spremljati, kako ste starejši učenci poskrbeli za mlajše in kako ste jih varovali, se z njimi pogovarjali in jim pojasnjevali, čemu je bila pred tem evakuacija in

na kaj naj pazijo. Tako da – res super ideja in super končna izvedba!

Ali lahko po zimskih počitnicah pričakujemo še kak podoben dogodek?

Ja. Projekt *Jaz sem v redu, ti si v redu* je celoletni projekt, v okviru katerega želimo graditi akcije skozi celo šolsko leto. Zelo lepa akcija se mi je zdela tudi ob dnevu Slovenskega tradicionalnega zajtrka, kjer so mlajši starejšim učencem pripravili sadna nabodala, starejši pa za mlajše pogostitev s kruhom ki so ga sami spekli. Tako da bomo na tem področju še delali, saj si želimo še takšnih dejavnosti.

Ali mislite, da bi več takšnih dogodkov še bolj povežalo nas, učence?

Prav gotovo.

Trenutki, ko se družimo na spoštljiv ter zanimiv način in se podpiramo, ljudi povezujejo. Med nami razvijajo medsebojno naklonjenost in spoštovanje ter izmenjavo izkušenj in znanja.

Ker bo, kot ste omenili, letošnje leto predvsem leto dela na prijaznih medsebojnih odnosih, imate morda še kakšno sporočilo za nas, učence?

Želim vam, da ste vsi v redu in super!

Seveda pa si morate to pridelati z lastnim delom in ne na račun koga drugega, ki bi bil zaradi tega kakorkoli prizadet.

Pripravili: Zala Majerič in Marina Mohorko
Korpar, 8. c

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

ČAKALO NAS JE VELIKO PRESENEČENJE

Ko smo prišli zjutraj v šolo, smo se razdelili v skupine in okrasili mize. Učiteljica nam je predvajala nekaj posnetkov o tradicionalnem zajtrku, nam dala navodila, narezala sadje, dežurni učenci pa so razdelili palčke ter sadje. Izdelovali smo sadna nabodala. Pri tem smo se imeli zelo lepo. Nabodala smo izdelovali za nas in 8. b razred.

Ko so prišli v naš razred starejši učenci iz osmega, je bilo zelo zabavno in veliko smeha. Po njihovem odhodu smo se pogovorili, potem pa smo mi odšli v njihov razred. Tam nas je čakalo veliko presenečenje. Učenci 8. b razreda so nas počastili s kruhom, ki so ga spekli sami. Pripravili so tudi zelo okusne namaze.

Nato je zazvonil zvonec za konec pouka.

Maša Simonič, 4. b

BILO JE ZELO OKUSNO

17. 11. 2023 smo prišli zjutraj v učilnico ter se posedli v svoje klopi. Na tabli nas je že čakal recept za kruh, ki smo ga morali prepisati. Medtem ko smo ga prepisovali, je učiteljica pripravila maso za kruh. Počasi nas je začela klicati, da ji pomagamo z mešanjem oziroma da se še malo preizkusimo v tem in ne samo v pisanju. Ko smo vsi prepisali in pripravili testo za kruh, je napočil čas za malico.

Za malico smo imeli seveda temen kruh, pomazan z maslom in medom. Zraven smo dobili še jabolko in mleko.

Po zajtrku smo odšli v 2. b razred, kjer so nas pričakala sadna nabodala. Tam mi je bilo zelo všeč, saj so pripravili zelo lepo dekoracijo. Posladkali smo se s sadjem, jih pozdravili ter odšli nazaj v naš razred.

Potem smo mi pripravili namaz za učence 2. b razreda. Hitro smo ga naredili. Pripravili smo tudi mize s pogrinjki, rediteljja sta odšla po kruh in že smo jih lahko pričakali. Prišli so in rekli, da je bilo zelo okusno. Pozdravili so nas in odšli. Pospravili smo mize, med seboj malo poklepetali in tako zaključili naš dan.

Alina Kuserbanj, 5. b

MI K MLAJŠIM, MLAJŠI K NAM!

S poukom smo začeli ob 8. uri. Ko smo prišli v razred, smo se najprej pogovorili o tem, kako bo potekal dan. Po pogovoru smo si ogledali kratek film, v katerem sta bila predstavljena pomen in zgodovina kruha. Nekaj učenk je vmes pripravilo in zamesilo maso za kruh, ki smo ga nato dali vzhajati.

Potem so reditelji odšli po zajtrk, mi pa smo si med tem časom umili roke in pripravili mize (prtičke, krožnike, vodo, ...). Jedli smo slovenski tradicionalni zajtrk – temen kruh, maslo, med, jabolka ...

Po zajtrku smo prisluhnili še šolskemu radiu, v katerem smo izvedeli nekaj pregovorov o kruhu. Zatem smo naš kruh odnesli v kuhinjo in počakali na nadaljnja učiteljeva navodila. Napisali smo vsak sedem pregovorov o kruhu, morali pa smo jih tudi razložiti, saj smo se pri slovenščini ravno tedaj učili o stalnih besednih zvezah.

Ob pol deseti uri smo šli na predavanje v telovadnico. Predavanje je izvedla Vesna Ina Črnko, ki je govorila o svoji življenjski zgodbi in kako se je srečala z nasiljem. Predstavila nam je, kako se je znašla v medvrstniškem nasilju in nam svetovala, kaj narediti, če se sam znajdeš v njem.

Po predavanju smo odšli do učencev 3. a razreda, ki so nam pripravili sadna nabodala. Bilo je res sijajno! Družili smo se, se igrali in klepetali, po druženju z njimi pa smo odšli nazaj v našo matično učilnico, kjer smo začeli pripravljati kruh, namaz in pogrinjek za naše goste, učence iz 3.a. Ko so vstopili, smo jih povabili v učilnico in jim ponudili kruh ter namaz. Rekli so nam, da smo jim lepo pripravili in da je bil kruh zelo okusen.

Na koncu smo z učiteljem naredili še kratko analizo dneva dejavnosti in odšli na kosilo oz. domov.

Anej Gabrovec in Ivo Kancler, 7. a

KULTURNA STRAN

KULTURNA FACA

Gašper Galiot

Za kulturno faco smo tokrat izbrali učenca Gašperja Galiota, ki obiskuje 3. b, njegova strast pa je branje. Zaupal pa nam je, da je tudi sam že poprijel za pero.

Na kratko se predstavi ...

Sem Gašper Galiot in obiskujem 3. b OŠ Ljudski vrt Ptuj.

Ali rad bereš?

Ja, zelo rad berem, ker so mi zgodbe zanimive in se iz njih velikokrat naučim kaj novega.

Rad bereš, kaj pa nastopanje ... ali si že kdaj nastopal na kakšni prireditvi?

Ne, nisem še, ampak bi pa rad poskusil, saj me zanima, kakšen je občutek.

Si pa baje že tudi sam nekaj napisal ... Kaj je bilo to, pravljica, pesmica?

Ja, že v vrtcu sem napisal pravljico, ki je govorila o slonu in tigru.

Kaj pa še počneš? Ali obiskuješ kake izvenšolske dejavnosti?

Obiskujem treninge košarke, saj me igranje košarke zelo veseli.

Pripravila: Lana Vrabelj, 8. a

ČAROVNIŠKE DELAVNICE ZA NADARJENE IN VEDOŽELJNE

V četrtek, 26. oktobra, smo imeli po pouku čarovniške delavnice. Ob 16. uri smo se zbrali v čvekalnici in učiteljice so preverile prisotnost. Šli smo v atrij, kjer sta čarovniška vajenca iz 8. razreda naredila poskus in povedala zgodbo o izumu čarovniških napojev. Bilo je zelo zanimivo.

Učiteljica Simona Hajnal je predstavila vse čarovnice – učiteljice. Razdelili smo se v štiri skupine. Naša skupina je šla z učiteljico Simono

izvajati čarovniške eksperimente. Ugotovili smo, da milo prepreči prihod bakterij na naše roke in spoznali smo, da ogljikov dioksid lahko naredimo tudi sami.

Potem smo šli peč strašljive piškote. Naredili smo piškote v obliki pajka, netopirja in čarovniškega prsta. Pri peki smo se zelo zabavali! Gnetli smo testo in okraševali piškote s čokolado in z mandlji.

Potem smo se udeležili čarovniških olimpijskih iger. Morali smo premagati pajkovo mrežo – enkrat smo morali čez vrvico, drugič pod njo. Bilo je zelo zabavno! Tisti, ki se je dotaknil vrvice, pa

je tako rekoč »umrl«. Moral je iti v utico. Ko smo vsi poskusili premagati pajkovo mrežo, smo morali organizirati pogreb za vse, ki so »umrli« med svojim podvigom. Z magičnimi besedami smo jih obudili od »mrtvih«. Potem smo se igrali vampirja. Morali smo plesati, in ko se je glasba ustavila, je moral vsak steči in prijeti česen. Tisti, ki ni dobil česna, je moral zapeti pesmico.

Šli smo še k naši zadnji delavnici. Tam smo naredili poskus in lava lučko. Nato nas je učiteljica zvezala po dva skupaj in morali smo se rešiti. Ob 19. uri smo se zbrali v učilnici 008 in pojedli malico, naše piškote in popili čudežno pijačo. Bilo je zelo okusno. Potem smo šli nazaj v čvekalnico, se oblekli in obuli. Odšli smo ven in počakali starše.

Bilo je zelo zanimivo in zabavno. Imeli smo se super!

Leila Ladinek, 6. a

ŠPORTNE STRANI

ŠPORTNI DAN – JESENSKI KROS

Zbudil sem se na lep septembrski dan in se spomnil, da smo imeli športni dan.

Hitro sem odšel na zajtrk, nato pa me je ati odpeljal v šolo. Najprej sva avtomobil odpeljala v Spuhljo v avtomehanično delavnico. Mislim sem, da se bova po končanem delu mehanikov odpeljala v šolo ... a sva avto pustila tam. Bil sem prepričan, da bova šla do šole peš, a sva na srečo,

saj je zmanjkovalo časa, odšla k dedku, ki živi par metrov v stran, ta pa naju je nato zapeljal do šole, kjer sta me odložila.

Odšel sem v atrij, kjer so že bili nekateri moji sošolci in sošolke. Skupaj smo počakali še ostale sošolce in sošolke ter razredničarko in sorazredničarko s katerima smo nato odšli v Ljudski vrt. Tam smo sedli na kamnite tribune ter

se razpakirali, nato pa smo s 6. b odšli odigrat tekmo med dvema ognjema. Ko smo končali, smo tekmovali še s 6. c. Medtem ko smo pa mi imeli malico, pa sta se med sabo pomerila še 6. b in c. Ko smo pojedli, smo imeli malce daljšo pavzo, saj so takrat kros tekli 8. in 9. razredi.

Za njimi smo bili na vrsti mi. Odšli smo na ogled 900-metrške proge. Na startu smo dobili lističe z imeni, nato pa smo končno začeli teči kros. Najprej so odtekle punce, za njimi pa še fantje. Prvi del proge se mi je malce vlekel, nato pa sem pospešil in dosegel 6. mesto. Bil sem zelo vesel, čeprav nisem dobil priznanja ali nagrade.

Potem smo odšli do šole, kjer smo hitro odšli na kosilo, nato pa smo se zbrali na igrišču za šolo, kjer so razglasili zmagovalce 6., 7., 8. in 9. razredov, ki so dosegli 1., 2. ali 3. mesto. Na prvo mesto pri 6. razredih sta prišla sošolec in sošolka in bil sem zelo ponosen na naš razred, seveda pa so se tudi vsi drugi dobro odrezali.

Ta jesenski kros v okviru športnega dne mi je bil zelo všeč, saj imam rad tek. Zelo sem se zabaval in imel sem se res lepo.

Rok Bombek, 6. a

ŠAH JE RES LEPA IGRA

(INTERVJU S ŠAHOVSKO VELEMOJSTRICO LAURO UNUK)

Prosim, če se lahko na kratko predstavite.

Moje ime je Laura Unuk. Sem šahovska velemojstrica in prva slovenska šahistka z nazivom "moška" mednarodna mojstrica. Sem dvakratna svetovna mladinska prvakinja in že deset let reprezentantka Slovenije.

Koliko časa se pa že ukvarjate s šahom?

S šahom sem začela okoli 3. razreda osnovne šole, približno šestnajst, sedemnajst let bo že od takrat ... Tedaj sem se začela učiti šah v šahovskem krožku, potem pa sem kmalu začela nastopati na državnih prvenstvih in potem še svetovnih.

Zakaj pa vas je pritegnil prav šah?

To je pa dobro vprašanje ... Zakaj bi sploh šah pritegnil osemletno dekle?

Odraščala sem kot bolj introvertirana oseba. Nisem bila za skupinske športe ali pa družabne stvari. Šah me je privlačil, ker je to nek »svoj svet«. »Skrit« si za črno-belimi polji in belimi ter črnimi šahovskimi figurami. In iščeš neke rešitve, ki se jih ne moreš naučiti na pamet, ampak jih lahko samo sproti ustvarjaš, s svojo glavo in mislimi, torej. Preden sem šla v šolo sem zjutraj odigrala partijo šaha, zato ker me je to sproščalo. Zato tudi danes igram šah, ker me to veseli in sprošča.

Našteli ste vrsto dosežkov, pa vendar ... kaj štejete za vaš največji dosežek?

Najbolj sem ponosna, seveda, ko sem že drugič osvojila naslov svetovne mladinske prvakinja, še posebej, ker je ta prišel za nekaj neuspehi. Takrat je bil ravno zadnji letnik gimnazije, torej čas mature. Tako da sem bila, ko sem postale prvakinja, na to res ponosna.

Kaj pa je vaša najljubša figura? Jo imate?

Ja, moram reči kraljica. Kraljica je absolutno najmočnejša figura na šahovnici, sicer pa brez kralja ne moreš igrati. Ampak kralj se lahko premakne le za eno polje, medtem ko ima kraljica

neomejene možnosti, tako po diagonalah kot tudi linijah.

Gotovo ste spremljali in občudovali druge šahiste. Kdo je vaš idol?

Težko izberem enega, ker imamo šahisti, ko analiziramo partije, več različnih stilov igre. Če bi izbirala po stilih igre, bi morala reči Magnus Carlsen, ki je trenutno aktualni svetovni prvak, pa seveda Mihail Tal, ki ima vzdevek »čarovnik iz Rige« in je znan po unikatnih taktičnih elementih.

Kje pa se vidite s šahom v prihodnost?

Trenutno končujem študij biokemije na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo, se pa po koncu študija mislim vrniti nazaj v šah, ker sem res pogrešala tekmovanja, pogrešala sem šahovski svet in veselim se ter upam, da bo v prihodnosti še kakšen uspeh na šahovskem področju.

Imate kakšen nasvet za mlade šahiste?

Šah je ne samo lepa igra, ampak te nauči tudi veliko vrlin za življenje, kot na primer potrpežljivosti. Če se boste ukvarjali s šahom, se boste ob tem učili potrpežljivosti, logičnega razmišljanja, razmišljanja vnaprej, povezovanja rezultatov v glavi itd. Šah je res lepa igra in jo priporočam vam, mladim.

Pa seveda bodite vztrajni in sledite svojim ciljem!

Pogovarjala sta se: Gabriel Pagliaruzzi in Katarina Peranić, 9. d

OBČUDOVALI SMO NARAVO

Četrtošolci smo se po nekajdnevem dežju odpravili na težko pričakovano HALOŠKO

PLANINSKO POT. Seveda nismo prehodili cele, ampak le del, v okviru športnega dne.

Avtobus nas je zjutraj ob 8.30 že čakal na parkirišču pred šolo in nas odpeljal do gozda v Vidmu, kjer je bil začetek naše poti. Markacija nas je vodila po strmi gozdni poti, in ko smo se povzpeli na vrh, nam je učiteljica povedala, da smo se ustavili na Dravinjskem vrhu, kjer smo uživali v razgledu vse do Ptuja in opazovali celo Ptujsko polje in vijuganje reke Drave. Ob krasnem razgledu smo naredili razredno fotografijo in pojedli malico. Seveda smo najprej pomalicali sendviče, nato pa še sladkarije. Malo smo se še poigrali in se odpravili naprej na pot.

Nato smo nekaj časa hodili po vijugasti ozki haloški cesti in opazovali vinograde. Med hojo smo se pogovarjali in opazovali naravo. Ves čas smo se zelo zabavali, si peli in videli veliko različnih travniških rastlin. Hodili smo v koloni, se pogovarjali in opazovali naravo. Med potjo smo opazovali lepe, a strme haloške griče. Pogled

z vrhov je segal nad Ptujskim poljem vse do Ptuja. Videli smo tudi Boč in Donačko goro ter Pohorje.

Prišli smo do Majskega Vrhja in imeli drugi postanek. Ustavili smo se pri stari zapuščeni haloški hiši, ki jo že prerašča grmovje. Začeli smo se spuščati po ozki poti, ki je bila zelo strma. Ko smo ob 12. uri prišli do šole in vrtca Podlehnik, nas je na avtobusni postaji že čakal avtobus.

Prijetno utrujeni smo hitro sedli v avtobus in se odpeljali do šole.

Preden smo se odpravili domov, nam je učiteljica naročila še, da se doma pregledamo zaradi klopov, saj smo hodili po gozdni poti. Na pohodu smo uživali in se zabavali. Pohod po delčku haloške planinske poti je bil zelo zanimiv!

Učenci 4. b z učiteljico

POHOD NA JANŠKI VRH

Doma sem si dal v nahrbtnik sok in dva sendviča. V šolo sem se peljal z avtom. Preden smo odšli, sem skoraj pozabil copate.

V šoli smo se igrali z lego kockami. Potem smo šli na zgornje parkirišče, kjer smo čakali avtobus. Šli smo mimo rek: Drave, Polskave in Dravinje. Ko smo prišli, sva z Jurijem malo poklepetala. Prispeli smo na kmetijo, kjer je bil »domač« vonj. Potem smo šli v gozd, kjer smo videli sedem močeradov. Šli smo v ovinek in komaj sem čakal, da vidim prelep razgled.

Potem ko smo si privoščili razgled, smo imeli malico. Imel sem sok, oreo kekse, tik tak, mambo, tri sendviče, cedevito in vodo. Malo smo si menjali bonbone.

Ko smo končali z malico, smo videli psa po imenu Poli. Tisti, ki hodijo k cici planincem, so dobili žig v knjigo, ostali pa smo odšli na drugo malico.

Potem smo šli v sivo modri avtobus. V avtobusu sem Juriju prebral knjigo. Ko smo prišli v šolo, smo šli v OPB, kjer smo se igrali.

Žak Žnidarič, 2. c

ŠPORTNA FACA

Maj Tušek Haladea

Za športno faco smo izbrali Maja Tuška Haladea, ki se že dlje časa uspešno ukvarja z zanimivim športom.

S katerim športom se ukvarjaš? Zakaj?

Moj oče izdeluje avte, zato jih že od malega obožujem. Najrajši pri avtih pa imam hitrost. Zato sem se tudi odločil, da se bom začel ukvarjati s kartingom.

Kako dolgo se že ukvarjaš s kartingom?

S kartingom se ukvarjam že približno tri leta.

Kolikokrat na teden pa imaš treninge?

Trening imam enkrat na teden, razen med zimo, ko je večina prog zaprtih.

Si že bil kdaj na kakem tekmovanju?

Da, bil sem na državnem in evropskem tekmovanju. Na začetku me je bilo zelo strah, a se je na koncu strah spremenil v adrenalin. Osvojil sem približno pet zmag!

Torej si že prejel medaljo ali pokal, kako je bilo?

Da, prejel sem veliko nagrad in bil sem zelo navdušen!

Nastopal si že tudi na televiziji, ko so s tabo naredili intervju. Kako ti je šlo?

Da, nastopal sem že na televiziji in počutil sem se zelo vzhičeno, tako da sploh nisem vedel, kaj naj rečem.

Pripravili: Selina Breznik, Anej Gabrovec in
Nika Ivančič, 7. a

EKOSTRANI

EKOKROŽEK

December je tisti praznični čas, ki nam seže do srca in duše. Zaznamuje ga pričakovanje nečesa lepega, pravljičnega. To je čas, ko si voščimo vse najlepše, si želimo sreče, zdravja in družinske topline. Ker si na šoli prizadevamo za kreativno in spodbudno učno okolje in ker cenimo pristne medosebne odnose, smo se odločili, da to praznično vzdušje prinesemo tudi v prostor okrog

Božična okrasitev Eko kotička.

nas. Mladi ustvarjalci ekokrožka že ves december, enkrat na teden, ustvarjajo iz eko- in odpadnega materiala. S tem poskrbimo, da je naš šolski prostor nekoliko drugačen, prazničen in bolj vesel. Hkrati pa se trudimo ozaveščati, da lahko odpadnemu materialu na različne, kreativne načine vdahnemo novo življenje.

Božični venčki iz naravnih materialov.

Naši ekofrajerji so prav tako že septembra v avli šole postavili kotiček, namenjen zbiranju zamaškov. Reciklaža plastike namreč ne pomaga zgolj okolju, temveč tudi posameznikom v stiski. Koš z zamaški se pridno polni, za kar se vsem sodelujočim najlepše zahvaljujemo. Mesec december nas morda še bolj kot kateri drug opomni, da so humanitarnost, sočutje, pripravljenost pomagati in podati roko vrline, na katere smo lahko ponosi.

Mentorici Tamara Slana in Mateja Pešaković

TEHNIŠKE STRANI

TEHNIŠKA FACA

Na kratko se predstavi.

Sem Jure Šimenko. Star sem 12 let in ukvarjam se s 3D-modeliranjem.

Od kdaj se ukvarjaš s tehniko, kdaj si se tako navdušil zanjo?

S tehniko se ukvarjam od 6. razreda. Navdušil sem se že kot majhen otrok, zato sem se odločil, da se bom s tem ukvarjal.

Kateri tvoj izdelek doslej ti je najbolj všeč?

Najbolj mi je všeč lokvanj, ki sem ga naredil s 3D-tiskalnikom.

Ali se udeležuješ tehniških tekmovanj?

Udeležil sem se tekmovanja GO-CAR-GO.

Bo tudi tvoja služba povezana s tehniko?

Seveda, saj me je tehnika zelo navdušila!

Pogovarjala sta se: Ivo Kancler in Kevin Prosenjak, 7. a

VELIKO SMO SE NAUČILI

Učenci 4. razredov smo se udeležili PREVENTIVNEGA DOGODKA »VARNA POT V ŠOLO«. V spremstvu razrednikov in člana ZŠAM Ptuj smo prehodili prometne poti od šole do ZŠAM in se udeležili različnih delavnic.

Nekaj vtisov učencev 4. b:

- Imeli smo se super. Najraje sem imela vožnjo s skirojem. Všeč mi je bila tudi predstava.
- Učili smo se, kako se obnašamo v prometu. Zelo smo se zabavali tudi takrat, ko so nam policisti predstavili policijske avtomobile. Lahko smo vklopili sirene, si naredili jopiče, čelade, lisice...
- Današnji dan je bil zelo zanimiv. Pogovarjali smo se o cestnih pravilih in poučili o tem, kako moramo ravnati v prometu. Najbolj všeč mi je bil poligon, ker smo se lahko preizkusili kot pešci in vozniki skirojev. Upoštevati smo morali prometne znake, semafor, označbe na cestišču, prehode za pešce in paziti na ostale udeležence v prometu. Bilo je odlično.
- Danes smo se veliko naučili o varnosti v prometu.
- Najbolj sem si zapomnil, da če nosiš v mraku ali temi kresničko ali odsevni trak, te vozniki lahko opazijo že 136 metrov daleč.
- Videli smo tudi, da je za varnost motoristov dobro, če nosijo ščitnik za hrbet.
- V dvojicah smo tekmovali v hitrostnem zlaganju luči semaforja.
- Zelo mi je bila všeč predstavitev dela policistke. Zdi se mi zelo zanimiv poklic. Sirena na avtomobilu je bila zelo glasna, jopiči težki, čelade velike in težke, a mi je bilo všeč in morda bom postala po poklicu policistka.
- Slišali smo veliko o ravnanju na cesti, se naučili veliko prometnih pravil. Zelo zanimiva mi je bila primerjava jajc z našo glavo. Enkrat je jajce imelo čelado in drugič ne. Ko sta jajci padli na tla, smo videli, kaj se lahko zgodi z našimi glavami, če ne nosimo čelade.
- Zanimivo je bilo, kaj se lahko zgodi, ko gledamo v telefon ali imamo slušalke, ko hodimo ob cesti ali jo prečkamo. V prometu moramo vedno biti pozorni tudi na druge.
- Naučili smo se tudi, kje se kolesar mora peljati in da mora prehod za pešce prečkati peš ob kolesu.
- Naučil sem se, da ko si na prehodu za pešce, ne gledaš v telefon. Če je prehod oddaljen več kot sto metrov, lahko prečkaš cesto, ko se prepričaš, da je varno.
- Spoznali smo tudi, da je čelada na kolesu obvezna do 18. leta in da moraš imeti vedno obe roki na krmilu. Če prečkaš cesto, je dobro pogledati levo, desno in še enkrat levo.

Imeli smo se »fajn«. Na koncu smo vsi dobili odsevne trakove, da bomo v mraku vidnejši.

Učenci 4. b

NAŠI PRVOŠOLČKI

MED PRVOŠOLČKI

Seveda pa ne smemo pozabiti na naše prvošolce, ki letos torej prvič obiskujejo našo šolo. Zato sem se en dan po pouku odpravila k njim, se z njimi malo pogovorila in podružila. Postavila sem jim tudi nekaj vprašanj, na katera so mi z veseljem na kratko odgovorili.

1. Rad/-a hodiš v šolo? Zakaj ja oz. ne?

- Ja, lepo mi je, ko se učimo. (Luka, 1. a)
- Ja, ker imam veliko prijateljev. (Ema, 1. a)
- Ja, saj veliko ustvarjamo. (Lija, 1. b)
- Ja, ker imamo likovno. (Meta, 1. b)
- Ja, ker se igramo. (Ela, 1. c)
- Ja, saj se učimo. (Konstantin, 1. c)
- Ja, ker imam rad matematiko in ustvarjanje. (Lan, 1. d)
- Ja, vseč mi je učenje. (Eva, 1. d)

2. Kateri je tvoj najljubši predmet?

- Matematika. (Luka, 1. a)
- Likovni pouk. (Ema, 1. a)
- Likovna. (Lija, 1. b)
- Tudi meni je najbolj vseč likovna. (Meta, 1. b)
- Všeč so mi vsi predmeti. (Ela, 1. c)
- Spoznavanje okolja. (Konstantin, 1. c)
- Matematika. (Lan, 1. d)
- Likovna umetnost. (Eva, 1. d)

3. Kakšni so bili občutki, ko si prvič stopil/-a v šolo?

- »Fajn« je bilo. (Luka, 1. a)
- V redu. (Ema, 1. a)
- Bila sem vesela. (Lija, 1. b)

- Najprej sem bila malo žalostna, ker še nisem imela veliko prijateljev. (Meta, 1. b)
- Bilo mi je nerodno. (Ela, 1. c)
- Občutki so bili boljši, kot sem pričakoval. (Konstantin, 1. c)
- Bilo je v redu. (Lan, 1. d)
- V redu. (Eva, 1. d)

4. Kakšne se vam pa zdijo učiteljice?

- Učiteljice so v redu. (Luka, 1. a)
- Malo so stroge. (Ema, 1. a)
- Učiteljice so zelo prijazne. (Lija, 1. b)
- Prijazne so. (Meta, 1. b)
- Včasih se kregajo na nas. (Ela, 1. c)
- Učiteljice so v redu in niso stroge. (Konstantin, 1. c)
- V redu, zelo so prijazne. (Lan, 1. d)
- Prijazne so. (Eva, 1. d)

5. Kaj pa s sošolci in prijatelji, kaj najraje počnete skupaj?

- Najraje skupaj rišemo. (Luka, 1. a)
- Se igramo in rišemo. (Ema, 1. a)
- Najraje skupaj rišemo. (Lija, 1. b)
- Najraje se igramo. (Meta, 1. b)
- S prijateljico Brino najraje delava špage. (Ela, 1. c)
- Najraje igramo nogomet. (Konstantin, 1. c)
- Rišemo. (Lan, 1. d)
- Najraje rišemo in se igramo. (Eva, 1. d)

Pripravila: Tjaša Herega, 8. c

ŠOLA V NARAVI

ŠOLA V NARAVI JE ODLIČNA!

Približujemo se zadnjemu dnevu šole v naravi.

Zjutraj nas je prebudilo rahlo trkanje učitelja Igorja. Takoj smo se prebudile, saj smo vedele, da imamo danes kros. Preoblekle in preobule smo se ter se vse vzhičene odpravile na zbirno mesto. Učitelji in učiteljice so nas prešteli ter se odpravili na ogled poti kjer smo kasneje tekli. Bila sem vsa vznemirjena, saj sem se tako veselila teka.

Najprej so bili na vrsti fantje. Moram priznati, da so se zelo dobro odrezali. Prišel je čas, da smo se tudi deklice pripravile na tek. Začele smo teči. Uf, je bilo naporno! Pritekla sem v cilj in bila zadovoljna s svojim rezultatom.

Utrujeni in lačni smo odšli na zajtrk. Bilo je veliko izbire. Zelo sem se najedla. Prišel je naš učitelj in nas vse pohvalil glede krosa. Postavili smo se v kolono in odšli vsak do svoje hiške. Pripravili smo se na plavanje, ki je sledilo. Vsi smo se namazali s sončno kremo in odšli vsak do svoje skupine, kjer smo počakali na plavalne učiteljice. Prišli so in nam povedali vse, kar smo potem počeli. Sprehodili smo se do bazenov, kjer smo se najprej razgibali. Odšli smo v bazene in

začeli plavati. Pripravljali smo se na popoldansko tekmovanje v plavanju. Med plavanjem je čas mineval zelo hitro.

Učitelji plavanja so nas predali našim razrednikom. Po navodilih smo odšli v hiške ter se pripravili na kosilo. Po kosilu so nestrpno čakali na zmagovalca v plavanju. To je bil naš sošolec Mare in zelo smo ponosni nanj. Kot vsako popoldne pa smo se tudi danes odpravili na kopanje v morje. Iskali smo školjke, skakali s pomola in se zelo zabavali. Vsega lepega pa je enkrat tudi konec in sledila je večerja. Bila je odlična. Morali pa smo pohiteti saj se je približeval skupni in zadnji večer, ki smo ga nestrpno čakali. Namreč vsaka hiška je morala pripraviti skupno točko in jo predstaviti. Moram pa priznati, da me je zelo navdušila točka fantov, ki so plesali pesem Macarena. Bil je fantastičen večer.

Ko sem bila majhna, sem si šolo v naravi predstavljala kot nek strašen dogodek, sedaj pa sem spoznala, da je šola v naravi odlična, zabavna, poučna in zelo dobra izkušnja.

Maruša Kolednik, 5. b

ANKARAN/ANCARANO

(doživljajski spis)

V četrtek, 7. 9. 2023, je bil moj najljubši dan, saj se je zgodilo veliko stvari. Zjutraj, ko smo se zbudili, je prišel učitelj. Pozdravil nas je z dobro jutro in mi smo mu odzdravili nazaj. Rekel je, naj si umijemo zobe in se pripravimo za jutranjo gimnastiko, ker danes tečemo kros. Najprej smo se vsi po vrsti preoblekli. Nato smo si umili zobe in še malo povadili točko za zadnji večer. Čez par minut je prišel učitelj in šli smo na jutranjo gimnastiko.

Ko smo prispeli, smo šli teč en vadbeni krog po progi in se ogreli. Čez par minut je učiteljica zapiskala na piščalko in oznanila začetek krosa. Na začetku smo tekli fantje in za nami pa punce. Bil je čas za zajtrk. Ko smo prišli, za nas ni bilo prostora, zato smo počakali zunaj. Šli smo noter in ker še vedno ni bilo prostora za nas, smo sedli za mize po štiri. Šli smo si po hrano, jaz sem si vzel, kot vedno, kruh s klobaso.

Ko smo šli z zajtrka, je učitelj rekel, da imamo nekaj minut časa, da se oblečemo za bazen in odšli smo v mobilne hiške. Tam smo se oblekli za plavanje. Po plavanju smo šli nazaj v hiške. Preoblekli smo se za kosilo. Dali so nam govejo juho. Ko smo jo pojedli, smo pojedli še glavno jed. To je bilo meso v omaki. Za prilogo pa smo

imeli riž. Pri kosilu je bila priložena tudi pijača (voda, ledeni čaj).

Potem smo šli v učilnico na učno uro. Tam so se naučili veliko stvari o kolesarskem izpitu. Bilo je kar zanimivo.

Nato smo šli v sobe preobleč se za plavanje. Ker smo imeli še čas, smo še malo povadili točko. Šli smo na bazen. Tam smo imeli tekmovanje. Po tekmovanju je bil izziv, da smo plaval deset minut, brez da bi se dotaknili tal. Potem smo se preusmerili v morje. V morju smo se kopali in se imeli lepo. A hitro je minilo, saj smo se vrnili po kratkem času nazaj.

Šli smo na večerjo. Ta je bila zelo okusna. Ko smo šli z večerje, smo se po poti pogovarjali.

Napočil je čas, na katerega smo se dolgo pripravljali! Bil je dan, ko smo predstavili našo točko. Na začetku so delili diplome za prvih pet fantov in prvih pet punc pri krosu. Ko so razdelili diplome za kros, so razdelili še diplome za plavanje.

Nato je bil čas, da predstavimo svoje točke. Mi smo se odločili predstaviti pesem »Mi bomo celo noč plesali« skupine Joker out. Vadili smo in trud se nam je izplačal. Tega večera ne bom nikoli pozabil. Za konec smo še plesali na različne pesmi.

Ta dan je bil super in izbral sem ga, ker je bil moj najljubši. Bilo je lepo in upam, da se ponovi.

Nik Hamershak, 5. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

(kratek dnevnik)

11. decembra smo se učenci 6. razredov odpravili v zimsko šolo v naravi na Tri kralje.

Vsak dan smo pridno smučali, jedli okusne obroke in imeli prosti čas v svojih sobicah, da smo se lahko pogovarjali, družili in igrali.

V ponedeljek, 11. 12., smo tako prispeli na cilj in se najprej razpakirali. Vsi smo že nestrpno čakali, da vidimo svoje sobe.

V torek, 12. 12., smo že veliko smučali in bili aktivni ves dan, zvečer pa so nas še čakale zanimive družabne igre.

Sreda, 13. 12., je bil prav poseben dan. Zunaj je deževalo, zato nismo smučali, ampak nam vseeno ni bilo dolgčas, saj smo imeli kup drugih aktivnosti. Tako smo na primer igrali bowling, izdelovali škatlice za tehniko, gledali film Grinch itd.

V četrtek, 14. 12., nas je pri smučanju čakala tekma, zvečer pa zaključna zabava.

Napočil je petek, 15. 12., ko smo spakirali svoje stvari in se odpravili domov.

Šola v naravi je bila zabavna in zelo zanimiva!

Stela Novak in Lara Štih, 6. c

TEKMOVANJE MALE SIVE CELICE

Tekmovalci, ki zastopajo našo šolo na Malih sivih celicah (Jure Varjačič iz 7. a, Nik Kozel iz 8. a in Gabriel Pagliaruzzi iz 9. d), so se po dveh predtekmovanjih uvrstili v nadaljnji krog. Tako so med 310 ekipami v Sloveniji prišli med 16 najboljših in bili povabljeni na snemanje oddaje na RTV Slovenija.

Zato smo se v četrtek, 21. 12. 2023, odpravili v Ljubljano. Tekmovalce so podpirali naši navijači, ki so se temeljito pripravili s transparenti. Navijačem se je pridružila tudi Račka Vrtačka.

Studio in sam potek snemanja je bil zelo zanimiv in dobro smo se počutili. Oddajo smo si lahko ogledali v ponedeljek, 15. januarja 2024.

Kljub začetni tremi, smo na koncu zmagali in se uvrstili v 2. krog tekmovanja, ki bo 7. februarja 2024.

Čestitke našim trem fantom!

Simona Hajnal

www.os-ljudskivrtptuj.si